

La relació entre esport i medi ambient és un nexa indissociable que es fa molt més palpable en els esdeveniments esportius. Aquests causen un impacte en el medi ambient i, alhora, també es veuen afectats per aquest. Per exemple, el canvi climàtic pot afectar els esdeveniments d'hivern reduint les temporades de neu, també els camps de joc han de complir amb les noves condicions climàtiques o, d'altra banda, els i les atletes poden veure's afectats per la contaminació de l'aire local. Per això i altres raons, la premissa del present és que l'esport compleixi aquest vessant i sigui capaç de **comunicar problemes de sostenibilitat als milions de participants de tot el món**.

En els últims anys, la sostenibilitat s'ha convertit en una prioritat per a moltes organitzacions comercials, a vegades per l'opinió pública, unes altres perquè produeix beneficis, o simplement perquè és el camí correcte. Moltes organitzacions han entès com la societat, inclosa la forma en què com s'administra un negoci propi, està interconnectada i que el sistema econòmic es troba dins d'un sistema natural de serveis ecosistèmics i està totalment recolzat per aquest.

En aquest context, organitzacions esportives, incloent-hi equips, òrgans de govern i federacions, han començat a examinar els seus impactes en el medi ambient i a prendre mesures per a reduir-los i aplicar polítiques sostenibles. Iniciatives com polítiques per usar energia renovable, reduir els plàstics d'un sol ús, administrar i controlar l'aigua i reduir el desaprofitament d'aliments són cada vegada més comuns. Encara que han succeït moltes bones coses en l'esport, l'enfocament està molt lluny de ser universal. Altres actors interessats han vist en l'esport, el mitjà de comunicació i una oportunitat per a influir en els comportaments dels fans i participants, per exemple, la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic (CMNUCC) busca a aquesta audiència amb la iniciativa Esports per a l'Acció Climàtica.

De mentre que els pioners i les pioneres avancen i s'uneixen, sorgeix una pregunta:

Com s'involucra a tota la comunitat esportiva, especialment després de la interrupció causada per la pandèmia de la COVID-19?

Aquesta aproximació s'abastarà des de tres estratègies diferenciades:

Rellevància particular

La sostenibilitat és rellevant per a tots/es: cada individu, cada comunitat, cada empresa, cada societat. Tothom depèn dels serveis dels ecosistemes naturals per a sobreviure, i si aquests serveis s'interrompen, la vida es torna més difícil, i en alguns casos extrems, impossible. Però i quina és la rellevància per a l'esport?

L'esport depèn del medi ambient. Aquesta relació és més òbvia quan el món natural és el camp de joc i molts d'aquests esports estan veient canviar les seves condicions de joc. Per exemple, les característiques de la gespa es veuen modificades quan els impactes del canvi climàtic afecten als diferents tipus de gespa que germinen a diferents temperatures. Les modalitats esportives d'hivern estan necessitant confiar en la tecnologia per a recrear la superfície de joc. D'altra banda els esports d'interior no es queden fora perquè totes les instal·lacions requereixen ventilació i il·luminació que aquests resulten en gasos d'efecte d'hivernacle.

Per tant tota activitat esportiva, té un impacte en el medi ambient a petita o gran escala.

L'esport i el rendiment: Link inseparable

La participació i el rendiment estan íntimament i inseparablement vinculats a les persones, a la naturalesa i a la vida. Les condicions ambientals afectaran tant a curt com a llarg termini, al rendiment en diferents nivells.

L'esport té un rol per abordar problemes socials executant programes d'abast comunitari per a augmentar l'activitat en la gent gran, reduir l'obesitat en els joves, abordar el racisme, sexisme i problemes de salut mental, entre altres. Tenint en compte que les i els esportistes són models a seguir per als joves, per què l'esport no pot fer més per a reduir el seu impacte i fer que els participants i fans siguin més conscients d'aquests problemes ambientals?

El marc conceptual

La fórmula més recent i ubiqua de principis per a la sostenibilitat són els **Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS)** de l'ONU que pretenen ser un marc de polítiques per als governs i es constitueixen de 169 objectius més específics i més KPI per a mesurar l'èxit. Aquests ODS permeten tenir una visió holística de les polítiques i accions que es poden dur a terme, però a vegades no és tan fàcil presentar aquest enfocament holístic en què tots els ODS s'abordin de manera coherent, però perquè siguin efectius es necessita que s'abordin des d'una perspectiva completa i transversal.

L'objectiu es troba en comunicar aquestes idees complexes i convèncer als alts càrrecs que els principis del desenvolupament sostenible són fonamentals per al futur no sols de l'esport, sinó també de la nostra forma de vida actual.

L'evidència suggereix que el sector esportiu està darrere d'altres sectors malgrat la proximitat i la dependència de l'esport en els sistemes naturals i l'oportunitat que té l'esport de comunicar missatges significatius i genuïns a un públic interessat. La desacceleració forçada del període de confinament ha portat a moltes persones a reflexionar sobre els estils de vida occidentals recents i a gaudir del ritme més lent i, com a resultat, s'ha creat una major connexió amb el medi ambient. La majoria de les persones s'han tornat més conscients de la seva salut. Llavors, podem replantejar la sostenibilitat d'una manera que sigui més fàcil de digerir? I la recuperació del bloqueig de la Covid-19 realment pot ajudar amb això?

L'esport com a via per a un món més sostenible

Abans de la pandèmia de la Covid-19 es pensava en gran manera en termes de sostenibilitat ambiental i només a vegades s'incorporava explícitament qüestions socials i econòmiques. Algunes organitzacions esportives intentaven reflectir els objectius de desenvolupament sostenible en les seves iniciatives. Després de la Covid-19, els valors expressats en els ODS es poden promocionar completament en un entorn més saludable. Existeixen tres pilars depenent de la perspectiva que es vulgui utilitzar per a expressar l'esport en el seu sentit més ampli.

Pilar social

La salut personal encoratja als clubs, entitats i altres organitzacions esportives a buscar a les persones més pròximes a ells. Això inclou al personal, participants, fanàtics/ques i voluntaris/es que treballen amb aquestes organitzacions, els visiten i comparteixen les mateixes passions que ells. A escala individual, què fa una persona per a proporcionar un ambient acollidor que brindi salut i benestar físic i mental? Aquest enfocament abasta accessibilitat, igualtat, opcions saludables i compromís.

Pilar econòmic

La salut comunitària es dirigeix als grups de parts interessades, incloses les comunitats locals, proveïdors, contractistes, proveïdors de serveis i altres parts. Quines són les seves polítiques i procediments i com interactua amb les seves parts interessades de la manera més beneficiosa per tots dos costats?

Pilar ambiental

La salut planetària es relaciona amb la gestió del seu impacte en el medi ambient. Com redueix el seu ús d'energia i emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, gestió i reciclatge de residus, ús de productes químics i aigua, entre altres aspectes?

Els tres nivells proporcionen una expansió lògica, encara que no ha d'importar la seva prioritat, només tenir al cap poder aconseguir-los progressivament. El pilar de la salut és pertinent ara i demostra la similitud dels tres nivells. La salut és l'eix central i urgent que uneix a la persona, a través de la seva comunitat amb el planeta.

La sortida del confinament ha obert les portes a una nova normalitat en tots els aspectes de les nostres vides. L'esport s'ha vist profundament afectat per la pandèmia i moltes coses han canviat fonamentalment, però la recuperació ha de veure's com una oportunitat per poder reconstruir millor. Aquest replantejament de la sostenibilitat, a través de la salut personal, comunitària i planetària, crea aquesta oportunitat.

